

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงวิชัย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๗/๒๕๔๒

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒

เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสิทธิออกเสียงลงคะแนน
เลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำร้องลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๖ สรุปสาระสำคัญของคำร้องได้ว่า

ก. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้ง ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ใน
ทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

๑. บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ณ เขตเลือกตั้ง
หน่วยเลือกตั้ง และที่เลือกตั้งแห่งใด

๒. ในการเลือกตั้งทั่วไป บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิลงคะแนนแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชี
รายชื่อทุกกรณีหรือไม่

๓. ในการเลือกตั้งทั่วไป คณะกรรมการการเลือกตั้งจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ
ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้ง ลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่เฉพาะแบบบัญชีรายชื่อ
เพียงอย่างเดียว โดยไม่ให้ใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง แบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้หรือไม่

ข. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้รับคำสั่งจากทางราชการหรือจะเดินทางออกนอกเขตเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิ
เลือกตั้ง

๑. บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ใน
ทะเบียนบ้านได้เพียงใด

๒. คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการลงคะแนน
เลือกตั้งสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวมทั้งกำหนดที่เลือกตั้งและวันลงคะแนนวางหน้า ก่อนวันเลือกตั้ง
ได้หรือไม่ประการใด

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประชุมพิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๕ มีข้อความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งไว้ไม่ชัดเจน และอาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ ประกอบกับ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นแตกต่างกัน จึงถือได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย โดยได้แสดงความคิดเห็นของ คณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อประกอบข้อหาหรือตั้งกล่าวหาว่าถูกต้องหรือไม่

ผู้ทำคำวินิจฉัยได้พิจารณาปัญหาตามคำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้งประกอบข้อคิดเห็น ของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วเห็นว่าปัญหาตามคำร้อง เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการการเลือกตั้งโดยตรง จึงมิใช่กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่จะเสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๖ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มี อำนาจพิจารณาวินิจฉัย

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ